

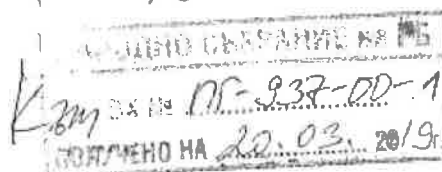
MUSLIM
SUNNIT-HANEFIT RELIGION
IN REPUBLIC OF BULGARIA

МЮСЮЛМАНСКО СУНИТСКО
ХАНЕФИТСКО ИЗПОВЕДАНИЕ
В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

دار الإفتاء العام للمسلمين السنة الأحناف في جمهورية بلغاريا

Изм. № ВДС 00049/20.03.2019 година.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА 44-ТО НС
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ДО
КОМИСИЯТА ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА
ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА ПО
ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВА НА
ЧОВЕКА
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ
ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ
И ФИНАНСИ
Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА
КОПИЕ ДО
ДИРЕКЦИЯ ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯ НА МС
Г-Н ЕМИЛ ВЕЛИНОВ

**СТАНОВИЩЕ ПО ЗАКОНОПРОК ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКАНА ВА ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА № 954.01.4 НА ВНОСИТЕЛИ Н.П
ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ И МУСТАФА КАРАДАЙЪ**

От: „МЮСЮЛМАНСКО СУНИТСКО ХАНЕФИТСКО ИЗПОВЕДАНИЕ В РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ“, регистрирано по ф.дело № 12485/2003г. по описа на СГС, VI-15 състав,
Булгата: 13117524, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Княгиня Мария
Луиза“№ 27, ет.1, представлявано от Недим Хафъз Ибрахим Генджев - Председател на
Висшия духовен съвет, съдебен адрес: гр. София, бул.“Христо Ботев“№ 119, п.к.1303

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Най-бедната и най-корумпираната страна, която пое и износи едно председателството на Европейския съюз, безславно се реди на опашката със скандали, лошо законодателство и позорен политически елит; в миналото България бе най-близка до СССР, а днес е на последно място по свобода на словото... Общо взето това са най-използваните клишеета, с които големите международни медии описват България, а държавите от значение я гледат със снизхождение. Не че тези твърдения не са верни - има достатъчно изследвания, които ги подкрепят. Но клишетата за България нито дават ясна картина за случващото се в страната, нито показват

разбираме за реалната ситуация. А още по-малко пък впечатляват никого тук. Като всички клишетата.

Темата за борбата срещу корупцията също не предизвиква особен интерес. Преди години самото присъствие на думата „корупция“ в заглавията привличаше читатели. Но след толкова много говорене за битка срещу корупцията, споменаването на израза вече предизвиква главно досада. Повтарящите се взаимни обвинения между управляващи и опозиция, продължаващото с години създаване на нови и нови ведомства за борба срещу корупцията, както и безсрамието, с което се заобикалят закони и институции, силно отегчават българите. И когато някой голям европейски вестник за пореден път ни припомни, че България е най-корумпираната страна в ЕС, това нищо не променя.

ВНЕСЕНИЯТ ЗАКОНОПРОЕКТ Е ЕМАНАЦИЯ НА КОРУПЦИОННА ЗАВИСИМОСТ между ПОЛИТИЧЕСКИЯ ЕЛИТ И РЕКЕТИРАЩОТО ГО ДИАНЕТСКО ФОРМИРОВАНИЕ В СТРАНАТА ПРЕТЕНДИРАЩО ДА УПРАВЛЯВА СЪДБИНИТЕ НА МЮСЮЛМАНИТЕ СУНИТИ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ!

Мярката държавна помощ е въведена в Република България със Закон за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията, в който се предвижда отсрочване на публични задължения за период от 10 г. Размерът на отсрочените задължения с неизвестен брой милиона EUR/няма посочена официална цифра за отсрочването, „каквато представи длъжника“, и ще ползва само едно от вероизповеданията ще се възползва от тази мярка, от всички 180 регистрирани в България, което ще ползва 0% лихва, защото отново преференциално за стопански субект се приема ОЛП + 10 пункта, а за мюсюлманското изповедание само ОЛП/основния лихвен процент/.

С приемането на този закон се нарушават чл.107 и чл.108 от Договорът за функционирането на ЕС, както и правилата, предвидени в Насоките за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение (2014/C 249/01).

1. НАРУШЕНИЯ НА ПРОЦЕДУРАТА

Българската държава приема Закон за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията, в който се предвижда отсрочване плащането на всички дължими към 31 декември 2018 г. публични задължения от вероизповеданията за срок от 10 години, нагрудани по задължения за не плащане на ДДС по сделки с недвижими имоти на над 4700 имота, не внесен 10% корпоративен данък от аренды на над 700 000 декара земеделски земи, от договори за стопанисване и управление на над 20 000 декара гори и на над 300 000 декара пасища / за които се плащат европейски субсидии в земеделието/, както и за неплатени социални и здравни осигуровки за над 4 милиона EUR, към 2014 год. до ден днешен сумите не се посочват официално.

За предоставяне на тази държавна помощ България не е уведомила Европейската комисия, както и не е предвидила текст в закона, с който да се задължи министърът на финансите на България да отправи до Европейската комисия искане за постановяване на положително решение относно предвидено отсрочване на публични вземания, както това е предвидено в чл.107 и чл. 108 от ДФЕС. В специализиран закон, какъвто е закона за вероизповеданията се заобикалят изричните разпоредби на ДОНК : ” В чл.183, ал.5, т.1 ДОНК изрично е предвидено,

че не се допуска нито разсрочване, нито отсрочване на публичните задължения, ако юридическото лице притежава налични парични средства за погасяване на дълга.

В чл.184, ал.1 от ДОПК са посочени компетентните органи за издаване на разрешение за отсрочване или разсрочване според размера на публичните задължения и срока на отсрочване или разсрочване.

В чл.184, ал.1, т.3 изрично е предвидено, че „министърът на финансите е компетентния орган за задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски общо в размер над 300000 лв или ако се иска отсрочване или разсрочване за повече от две години от дата на издаване на разрешението. Разрешението за разсрочване на вземанията за задължителните осигурителни вноски се издава след получаването на разрешение от Надзорния съвет на НОИ.

В чл.185, ал.1, т.1 – т.3 се казва също, че по направеното искане за отсрочване или разсрочване компетентния орган се произнася, като взема предвид : първо – представените доказателства, второ съгласието на НОИ и трето - положителното решение на Европейската комисия за съвместимост на помощта с Общия пазар, когато такава се изисква по Закона за държавната помощ.”

В тази връзка и посочването, че написването на специална процедура се оправдава с липсата на стопанска дейност на веронизповеданията и те не са субекти на търговското право, не е вярна защото: „Създаването на специализиран режим извън ДОПК за мюфтийството, а не защото самото то не извършва стопанска дейност. Да припомним на г-жа Менда Стоянова председател на парламентарната комисия по бюджет и финанси в 44 Народно събрание : „Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) юридическите лица, създадени по този закон, определят свободно средствата за постигане на техните цели. Юридическите лица с нестопанска цел съгласно чл. 3, ал. 3 от ЗЮЛНЦ могат да извършват допълнителна стопанска дейност, свързана с основната им дейност, която не е стопанска, като използват приходите за постигане на определените в устава или учредителния акт цели.

Макар и да не са търговци по своя статут, каквито са например търговските дружества, юридическите лица с нестопанска цел са данъчно задължени на основание чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗКПО в случаите, когато извършват сделки по чл. 1 от Търговския закон (ТЗ), както и когато отдават под наем движимо и недвижимо имущество.

Следва да се има предвид, че изброяването на сделките в чл. 1, ал. 1 от ТЗ, представляващи стопанска (търговска) дейност, е неизчерпателно. Това се отнася главно за услугите, визирани в т. 13 от този член на ТЗ. Ето защо, за да се определи една дейност като стопанска (търговска), осъществявана от юридическо лице с нестопанска цел, тя следва да отговаря на следните критерии:

1. дейността да се извършва по занятие, да е източник на постоянен, регулярен доход и да се извършва с цел реализирането на печалба, макар и да не е фактически отчетена такава, както и когато дейността се осъществява в частен интерес на юридическото лице с нестопанска цел;

2. цените на предоставените услуги или стоки да се формират на пазарен принцип, а не с административна намеса и ограничения, каквито са лимитните максимални или минимални цени.

Ако дейността на юридическото лице с нестопанска цел отговаря на посочените критерии, печалбите от нея подлежат на облагане с корпоративен данък по реда на част втора от ЗКПО. Размерът на данъка е 10 на сто съгласно чл. 20 от закона. Изключително важно е да се има предвид, че при формирането на данъчния финансов резултат е приложима разпоредбата на чл. 30 от ЗКПО, която регламентира признаването за данъчни цели на част от неразпределяемите разходи на юридическото лице с нестопанска цел. По смисъла на § 1, т. 17, буква „б“ от ДР на ЗКПО „неразпределяеми разходи“ са всички разходи за продажби, административни, финансови и извънредни разходи, които не се отнасят само към определена дейност и са свързани с осъществяване на дейност, подлежаща на облагане с корпоративен данък, извършвана от юридически лица с нестопанска цел.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗКПО счетоводно отчетените неразпределяеми разходи, съответстващи на дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, не се признават за данъчни цели на юридическите лица с нестопанска дейност. За данъчни цели се признава само частта от неразпределяемите разходи, определена, като общият размер на неразпределяемите разходи се умножи по съотношението между приходите от дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, и всички приходи на юридическото лице с нестопанска цел – чл. 30, ал. 2 от ЗКПО.

Юридическото лице с нестопанска цел, което подлежи на облагане с корпоративен данък, е данъчно задължено лице и за данъка върху разходите по чл. 204, т. 1 и 3 от ЗКПО, но в случаите:

- когато е извършило представителни разходи, свързани с дейността;
- и когато е извършило разходи, свързани с експлоатация на превозни средства за управленска дейност.

Освен това данъчно задължени лица за данък върху социалните разходи, предоставени в натура по чл. 204, т. 2 от ЗКПО, са всички работодатели или възложители по договори за управление и контрол (чл. 207, ал. 2 от ЗКПО). Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗКПО данъчно задължените лица са длъжни да регистрират и отчетят извършените продажби на стоки и услуги чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство по ред, определен с Наредба № Н-18 от 2006 г. на Министерството на финансите, освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Посочената разпоредба от ЗКПО се отнася и за юридическите лица с нестопанска цел, извършващи и стопанска дейност.

По силата на чл. 1, ал. 2 от Наредба Н-18 на МФ всяко лице, което извършва продажби в търговски обект, следва да ги регистрира чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискан друг данъчен документ. Понятието „търговски обект“ е дефинирано в § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС. Такъв е всяко място, помещение или съоръжение (например маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси във или където се извършват продажби на стоки и услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например офис, жилище или други подобни), или да е част от притежаван недвижим имот (например гараж, мазе, стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, където се извършват продажби на стоки и услуги.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Закона за счетоводството (ЗСч) юридическите лица с нестопанска цел следва да водят счетоводна отчетност при спазване на счетоводното законодателство. Един от основните принципи на счетоводството, регламентиран с чл. 4,

ал. 1, т. 4 от ЗСч, е съпоставимост на приходите и разходите. Съгласно този принцип разходите, извършвани за определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите от тези сделки да се отразят за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

Според т. 3.2 от Счетоводен стандарт 9 Представяне на финансовите отчети на предприятия с стопанска дейност юридическите лица с стопанска дейност съставят индивидуален сметкоплан, в който предвиждат сметки за отделно отчитане на стопанската от стопанската дейност, както и за отделно отчитане на приходите и разходите, свързани с тези дейности. В т. 8.2 от СС 9 е регламентирано, че за стопанската дейност се съставя отчет за приходите и разходите според изискванията на СС 1 Представяне на финансовите отчети.“

2. ОПИСАНИЕ

В Закона се предвижда отсрочване на публични задължения възникнали от:

1. За данъци, включително акцизи, както и мита, задължителни осигурителни вноски и други вноски за бюджета;

2. За други вноски, установени по основание и размер със закон;

3. За държавни и общински такси, установени по основание със закон;

4. За незаконосъобразно извършени осигурителни разходи;

5. За паричната равностойност на вещи, отнети в полза на държавата, глоби и имуществени санкции, конфискации и отнемане на парични средства в полза на държавата;

6. По влезли в сила присъди, решения и определения на съдилищата за публични вземания в полза на държавата или общините, както и решения на Европейската комисия за възстановяване на неправомерно предоставена държавна помощ, включително за дължимите по тях обезщетения, глоби и имуществени санкции;

7. По влезли в сила наказателни постановления;

8. За недължимо платените и надплатените суми, както и за неправомерно получените или неправомерно усвоените средства по проекти, финансирани от предприемаческите финансови инструменти, оперативните програми, Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз, европейските земеделски фондове и Европейския фонд за рибарството, Инструмента Шенген и Преходния финансов инструмент, включително от свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз;

9. Лихвите по посочените по-горе вземания, като се създава привилегировано положение. Като не е предвиден срок за произнасяне на сезирания компетентен орган за решение по въпроса за отсрочването се поставя въпроса и за срока на давността по чл.171, ал.2 ДОПК – 10 годишна абсолютна давност, започва да се изчислява от 1-ви януари на годината следваща годината през която е следвало да се погаси публичното задължение, а не от датата на Ревизионния акт или влизането му в сила т.е. ако имаш задължение за ДДС по справка – декларация за м.11.2007г. десет годишната давност започва да тече на 1-ви януари 2008г. и е изтекла на 31.12.2018г. – това е така защото дължимото ДДС е изискуемо след подаване на справка – декларация. Справката – декларация по ДДС се подава до 14-число на следващия месец т.е. в конкретния пример 14-ти декември 2007г., а ДДС – то е изискуемо на 15-ти декември 2007г. Ако обаче

имаш задължение за ДДС за м.12.2007г. – справката декларация се подава до 14-ти януари 2008г., а ДДС-то е дължимо на 15-ти януари 2008г., поради което давността ще започне да тече едва на 01-ви януари 2009г.

С изтичане на давността по чл.171, ал.2 ДОПК – 10 годишна абсолютна давност се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в случаите когато задължението е отсрочено или разсрочено или изпълнението е спряно по искане на длъжника. Тук обаче има един съществен момент – в глава двадесет и втора на ДОПК /чл.183 – чл.190 ДОПК/ е предвиден реда за отсрочване и разсрочване на публични задължения, който ред е приложим по отношение на всички данъчнонаправни субекти.

3. ДОПУСНАТИ НАРУШЕНИЯ:

Българските органи:

- ⇒ не посочват в списък, вероизповедания, които ще бъдат получателите на помощта. Официално в страната има регистрирани 180 регистрирани вероизповедания в СГС.
- ⇒ няма изброяване на задълженията, по размер и вид;
- ⇒ няма информация за финансовото състояние на вероизповеданията, обезпеченията и размера на задълженията, които са натрупани от стопанската им дейност;
- ⇒ няма информация какъв е размерът на публичните задължения на всяко едно от вероизповеданията;
- ⇒ не са предвидени гаранции, че условията за помощта ще бъдат изпълнени.
- ⇒ не е представен План за реструктуриране и връщане към дългосрочна жизнеспособност, поради което възникват съмнения за това как съответното вероизповедание ще е в състояние да се върне към дългосрочна жизнеспособност.
- ⇒ няма предвидени конкретни компенсаторни мерки.
- ⇒ не се посочват притежавани имоти, дейности, които са приходоизточници, брой на наети служители и дължимите към тях здравни и социални осигуровки.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ПЪРВО: За всеки простосмъртен в България, юридическо или физическо лице, което извършва стопанска дейност е валиден ДОПК, а да се говори, че мюфтийството като крупен юридически субект извършва стопанска дейност не попада в този законодателен формат е професионално невежество. Също така за всички, при процедурите за разсрочване, отсрочване има наложена лихва която е ОЛП + 10 пункта или т.нар. законна лихва, но за мюфтийството се създава привилегиран режим, ЗАЩО?

ВТОРО: В ДОПК в глава двадесет и втора има уредена процедура. В раздел първи чл. 183, ал.1 е посочено, че по искане на длъжника до компетентния орган, може да се разреши плащането на дължимите суми да се извърши изцяло, до определен срок /отсрочване/ или това да става на части /разсрочване/ съгласно одобрен план.

В чл.183, ал.2 от ДОПК са посочени условията, при кумулативното наличие на които може да се разреши отсрочване или разсрочване. Едно от тези условия е да **НЯМА** достатъчно налични парични средства от активите по балансовата стойност на имуществото /имуществото по балансираща стойност включва и дълготрайни материални активи – земя и сгради/ към датата на

подаване на искането с изключение на тези без които е невъзможно да се извършва стопанска дейност. В чл.183, ал.5, т.1 ДОПК изрично е предвидено, че не се допуска нито разсрочване, нито отсрочване на публичните задължения, ако юридическото лице притежава налични парични средства за погасяване на дълга.

В чл.184, ал.1 от ДОПК са посочени компетентните органи за издаване на разрешение за отсрочване или разсрочване според размера на публичните задължения и срока на отсрочване или разсрочване.

В чл.184, ал.1, т.3 изрично е предвидено, че „ министърът на финансите е компетентния орган за задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски общо в размер над 300000 лв или ако се иска отсрочване или разсрочване за повече от две години от дата на издаване на разрешението. Разрешението за разсрочване на вземанията за задължителните осигурителни вноски се издава след получаването на разрешение от Надзорния съвет на НОИ.

В чл.185, ал.1, т.1 – т.3 се казва също, че по направеното искане за отсрочване или разсрочване компетентния орган се произнася, като взема предвид : първо – представените доказателства, второ съгласието на НОИ и трето - положителното решение на Европейската комисия за съвместимост на помощта с Общия пазар, когато такова се изисква по Закона за държавната помощ.

ТРЕТО : Създаването на специализиран режим извън ДОПК за мпофтийството поради обстоятелството ,че това се отнася за лица с нестопанска цел не е вярно и е политическо решение, а не защото самото то не извършва стопанска дейност и е нарушение на материалния закон, защото в социализиран такъв не може да се отменя Кодекс /ДОПК/ : „Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел (ЗЮЛНЦ) юридическите лица, създадени по този закон, определят свободно средствата за постигане на техните цели. Юридическите лица с нестопанска цел съгласно чл. 3, ал. 3 от ЗЮЛНЦ могат да извършват допълнителна стопанска дейност, свързана с основната им дейност, която не е стопанска, като използват приходите за постигане на определените в устава или учредителния акт цели.

Макар и да не са търговци по своя статут, каквито са например търговските дружества, юридическите лица с нестопанска цел са данъчно задължени на основание чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗКПО в случаите, когато извършват сделки по чл. 1 от Търговския закон (ТЗ), както и когато отдават под наем движимо и недвижимо имущество.

Следва да се има предвид, че изброяването на сделките в чл. 1, ал. 1 от ТЗ, представляващи стопанска (търговска) дейност, е неизчерпателно. Това се отнася главно за услугите, визирани в т. 13 от този член на ТЗ. Ето защо, за да се определи една дейност като стопанска (търговска), осъществявана от юридическо лице с нестопанска цел, тя следва да отговаря на следните критерии:

1. дейността да се извършва по занятие, да е източник на постоянен, регулярен доход и да се извършва с цел реализирането на печалба, макар и да не е фактически отчетена такава, както и когато дейността се осъществява в частен интерес на юридическото лице с нестопанска цел;
2. цените на предоставените услуги или стоки да се формират на пазарен принцип, а не с административна намеса и ограничения, каквито са лимитните максимални или минимални цени.

Ако дейността на юридическото лице с нестопанска цел отговаря на посочените критерии, печалбите от нея подлежат на облагане с корпоративен данък по реда на част втора от ЗКПО. Размерът на данъка е 10 на сто съгласно чл. 20 от закона.

Изключително важно е да се има предвид, че при формирането на данъчния финансов резултат е приложима разпоредбата на чл. 30 от ЗКПО, която регламентира признаването за данъчни цели на част от неразпределяемите разходи на юридическото лице с нестопанска цел. По смисъла на § 1, т. 17, буква „б“ от ДР на ЗКПО „неразпределяеми разходи“ са всички разходи за продажби, административни, финансови и извънредни разходи, които не се отнасят само към определена дейност и са свързани с осъществяване на дейност, подлежаща на облагане с корпоративен данък, извършвана от юридически лица с нестопанска цел.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗКПО счетоводно отчетените неразпределяеми разходи, съответстващи на дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, не се признават за данъчни цели на юридическите лица с нестопанска дейност. За данъчни цели се признава само частта от неразпределяемите разходи, определена, като общият размер на неразпределяемите разходи се умножи по съотношението между приходите от дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, и всички приходи на юридическото лице с нестопанска цел – чл. 30, ал. 2 от ЗКПО.

Юридическото лице с нестопанска цел, което подлежи на облагане с корпоративен данък, е данъчно задължено лице и за данъка върху разходите по чл. 204, т. 1 и 3 от ЗКПО, но в случаите:

- когато е извършило представителни разходи, свързани с дейността;
- и когато е извършило разходи, свързани с експлоатацията на превозни средства за управленска дейност.

Освен това данъчно задължени лица за данък върху социалните разходи, предоставени в натура по чл. 204, т. 2 от ЗКПО, са всички работодатели или възложители по договори за управление и контрол (чл. 207, ал. 2 от ЗКПО). Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗКПО данъчно задължените лица са длъжни да регистрират и отчетат извършените продажби на стоки и услуги чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство по ред, определен с Наредба № Н-18 от 2006 г. на Министерството на финансите, освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Посочената разпоредба от ЗКПО се отнася и за юридическите лица с нестопанска цел, извършващи и стопанска дейност.

По силата на чл. 1, ал. 2 от Наредба Н-18 на МФ всяко лице, което извършва продажби в търговски обект, следва да ги регистрира чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо дали е поискал друг данъчен документ. Понятието „търговски обект“ е дефинирано в § 1, т. 41 от ДР на ЗЛДС. Такъв е всяко място, помещение или съоръжение (например маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси във или където се извършват продажби на стоки и услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например офис, жилище или други подобни), или да е част от притежаван недвижим имот (например гараж, мазе, стая или други подобни) или да е производствен склад или превозно средство, където се извършват продажби на стоки и услуги.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Закона за счетоводството (ЗСч) юридическите лица с нестопанска цел следва да водят счетоводна отчетност при спазване на счетоводното законодателство. Един от основните принципи на счетоводството, регламентиран с чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч, е съпоставимост на приходите и разходите. Съгласно този принцип разходите, извършвани за определена сделка или дейност, да се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите от тези сделки да се отразят за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване.

Според т. 3.2 от Счетоводен стандарт 9 Представяне на финансовите отчети на предприятия с нестопанска дейност юридическите лица с нестопанска дейност съставят индивидуален сметкоплан, в който предвиждат сметки за отделно отчитане на нестопанската от стопанската дейност, както и за отделно отчитане на приходите и разходите, свързани с тези дейности. В т. 8.2 от СС 9 е регламентирано, че за стопанската дейност се съставя отчет за приходите и разходите според изискванията на СС 1 Представяне на финансовите отчети.“

ЧЕТВЪРТО: Министъра на финансите е длъжен съгласно чл.186, ал.1, т.3 /Изм-ДВ, бр.86 от 2006 год. / от ДОПК когато отсрочването или разсрочването представлява държавна помощ съгласно Закона за държавната помощ, да поиска разрешение от Европейската комисия за допустимост, и едва след получаване на положителен отговор от Европейската комисия, да разреши отсрочването или разсрочването.

В закона четем:

„§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Държавна помощ" е всяка помощ, предоставена от държавата или общината или за сметка на държавни или общински ресурси, пряко или чрез други лица, под каквато и да е форма, която нарушава или застрашава да наруши свободната конкуренция чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия, производството или търговията на определени стоки, или предоставянето на определени услуги, доколкото се засяга търговията между държавите членки.
2. "Групово освобождаване" е освобождаването от задължение за предварително уведомяване по чл. 88, ал. 3 от Договора за създаване на Европейската общност при предоставяне на определени категории държавни помощи в съответствие с условията и реда, установени в съответните регламенти на Европейската комисия, приети на основание Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета.
3. "Минимална помощ" е помощта, която не нарушава и не застрашава конкуренцията или има незначително въздействие върху нея поради своя минимален размер, както е дефинирана в действащия регламент на ЕО относно прилагането на чл. 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност по отношение на минималната помощ и Регламент (ЕО) № 1860/2004 на Комисията относно прилагането на чл. 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност относно минималната помощ в областта на земеделието и рибарството.
4. "Администратор на помощ" е всяко лице, което планира, разработва, управлява, уведомява и докладва предоставянето на държавна помощ и на минимална помощ. Това понятие не се прилага при държавните помощи в областта на земеделието и рибарството.
5. "Съществуваща държавна помощ" са всички схеми за държавна помощ или индивидуални държавни помощи по смисъла на чл. 88, ал. 1 от Договора за създаване на Европейската общност; на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз и на приложение V, глава 2 "Политика на конкуренцията", т. 1 и 4 и глава 3 "Земеделие", буква "б" от Акта за присъединяване.
6. "Нова държавна помощ" е всяка помощ, т.е. схема за държавна помощ и индивидуална държавна помощ, която не е съществуваща, включително изменение на съществуваща държавна помощ.
7. "Схема за държавна помощ" е всеки акт, въз основа на който, без да се изискват допълнителни мерки за изпълнение, могат да се предоставят индивидуални държавни помощи на предприятия, определени в акта по общ и абстрактен начин, и всеки акт, въз основа на който помощ, която не е свързана с определен проект, може да се предостави на едно или няколко предприятия за

неопределен период от време и/или в неопределен размер.

8. "Индивидуална държавна помощ" е всяка помощ, която не е предоставена въз основа на схема, или помощ, която е предоставена въз основа на схема, но подлежи на индивидуално уведомяване."

ИЗВОД: По смисъла на този закон както е предвидено от измененията на измененията на предложението от Цветанов и Карадайъ, пак цитат „ парг.9 ал.1 до 3, като в три се казва , че Искането се подава от лицата по ал.1 в 3-месечен срок в размер и основание след влизане в сила на този закон :

-за задълженията за данъци и задължителните осигуровки -до директора на компетентната данъчна агенция по приходите;

-за други публични задължения -до органа, установил задължението"

Няма дума за срока на произнасяне на тези „компетентни „ органи, защото те са различни от предвидените по ДОПК за аналогични случаи. Това е от изключителна важност, защото „случайно“ вносителите са пропуснали да определят такъв срок, белкем „случайно“ изтече абсолютна погасителната давност за публични задължения по чл.171, ал.2 ДОПК, която е 10 години.

Случайно или не, но чрез създаването на привилегирани текстове, чрез определяне на преференциална лихва равна на ОЛП и процедура различна от ДОПК, този акт на компетентен орган съставлява Държавна помощ по смисъла заложен в Закона и когато това е така задължително се иска разрешението на Европейската комисия!

В противен случай закона ,който се тъкми за мюфтийството представлява нарушение на договора за присъединяването ни към ЕС и е повече от необходимо европейски депутати и българското представителство да подаде преюдициално запитване до ЕК дали готвените промени не представляват или представляват ДЪРЖАВНА ПОМОЩ!

ПЕТО: Вкарването в закона на текст който противоречи на конституцията и на решение на конституционния съд относно, с което се поставя източното православие и мюсюлманското вероизповедание е опит да се промени конституционното право Българската православна църква да се изписва самостоятелно, без това да е привилегия, а останалите изповедания да се изписват като регистрирани такива в СГС. Този текст не само е противоконституционен, но е и дискриминиращ спрямо останалите вероизповедания, дори са за това, че държавата подпомага само две верски течения източното православие и мюсюлманското и се записват конкретни бенефициенти за това!

ШЕСТО: ТОТАЛНО НАРУШЕНИЕ НА ПРИНЦИПИТЕ НА САМИЯ ЗАКОН И НА ЧОВЕШКОТО ОТНОШЕНИЕ КЪМ БЪЛГАРСКИТЕ ГРАЖДАНИ Е ТЕСТА ЗА „ ПРЕБРОИЛИТЕ СЕ“. В ЗАКОНА ПРИЕТ ПРЕЗ 2018 ГОД. И ВЛЯЗЪЛ В СИЛА НА 01.01.2019 ГОД. Е ЗАПИСАНО САМООПРЕДЕЛИЛИ СЕ БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИ, КОЕТО ОЗНАЧАВА , ДОБОВОЛЕН АКТ НА РАЗКРИВАНЕ НА ВЕРСКО УБЕЖДЕНИЕ, А НЕ СТАТИСТИЧЕСКА ДАННА ЗА ТОВА КОЛКО СА ХЛАДИЛНИЦИТЕ В ДОМАКИНСТВОТО, ПРЕБРОЕНИТЕ ТЕЛЕВИЗОРИ И ПЕЧКИ. ТОВА ГРУБО НАРУШЕНИЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ПРАВА ВОДИ И ДО ПРЯКА ДИСКРИМИНАЦИЯ ПО ЕТНИЧЕСКИ И ВЕРСИК ПРИНЦИП, КОЯТО НЯМА ДА МИНЕ БЕЗ ДЕЛО В СЪДА В СТРАЗБУРГ.

СЕДМО: С ПОПРАВКИТЕ Н.П. ВЪНЕСЕНИ ОТ ЦВЕТАНОВ, ВЕЛЧЕВ, КИРИЛОВ,

СТОЯНОВА И ДР. НЕ СА ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПРИЕТИЯ НА ПЪРВО ЧЕТЕНЕ ЗАКОНОПРОЕКТ, А ПО СЪЩЕСТВО СЕ ВКАРВА НЕДОПУСТИМО НОВ ЗАКОНОПРОЕКТ, КОЙТО НЕ Е ОДОБРЕН НА ПЪРВО ЧЕТЕНЕ.

ПОРАДИ ИЗНЕСЕНИТЕ ПО ГОРЕ ОБСТОЯТЕЛСТВА, АНАЛИЗИ И ПРАНИ СЪЖДЕНИЯ ВИ МОЛИМ ДА НЕ ГЛАСУВАТЕ ЗАКОНОПРОЕКТА №954-01-4 ВНЕСЕН ОТ Н.П. ЦВЕТАН ЦВЕТАНОВ И МУСТАФА КАРАДАЙЪ.

ДАТА 20.03.2019 ГОД.
ГР.СОФИЯ

ЗА ВИСШ ДУХОВЕН СЪВЕТ

